

ВІСНЕСТИТОРЪЪ

Revista Vicariatului Ortodox Ucrainean din România

БЛАГОВІСНИК

Журнал Українського Православного Вікаріату Румунії

Nr. 7 / № 7 noiembrie 2024 – ianuarie 2025 / листопад 2024 – січень 2025

ISSN 3008 – 4474 ISSN-L 3008 - 4474

CUPRINS / ЗМІСТ
ARTICOLE / СТАТІ

De ce Dumnezeu nu a pedepsit pe Satana îndată după izgonirea din Rai a strămoșilor noștri?.....	5
Св. Апостол Андрій Первохванний	8
Святий Миколай- великий чудотворець і приносител ь радості	11
„Stil vechi” sau „rit vechi”?.....	14
Як нам треба святкувати Різдво Христове	15
Слово на Різдво Господа і Спаса нашого Ісуса Христа. О мирі Його	18

DIN VIAȚA VICARIATULUI / З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

Primul curs de cercetare biblică	21
Hramul Parohiei Poienile de sub Munte Nr. 2	27
День української писемності та мови	27
Ziua scrierii și a limbii ucrainene.....	28
1000 de zile de război / 1000 днів війни	29
Hramul Parohiei Criciova	31
Ziua Națională a României	31
Al doilea curs de cercetare scripturistică al Centrului de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur”	32
Misiune social-filantropică a Centrului de Studiu Biblic Ortodox „Sfântul Ioan Gură de Aur”	37
Darurile Sfântului Nicolae – la una din cele mai izolate școli din România	38
Concert de colinde / Концерт колядки	39

Concertul de colinde al Protopopiatului Lugoj.....	41
Pomenirea eroilor Revoluției din 1989.....	42
Hramul bisericii ortodoxe ucrainene Sânnicolau Mare.....	43
Acatist de mulțumire la sfârșit de an.....	44
Sprijinul oferit de către Asociația Dobrotoliubie în ultima perioadă	45
Prezența Vicariatului în mediul online	46
Онлайн-присутність Вікаріату	46
Nașterea Domnului sărbătorită în parohiile Vicariatului	47
Vizita Ambasadorului Ucrainei / Візит Посла України	51
Al treilea curs al Centrului de studiu biblic Sf. Ioan Gură de Aur.....	52
Te Deum cu ocazia Zilei Unirii Principatelor Române	54
Contribuția Vicariatului la revista Acta Musei Maramorosiensis XX 2024	54

Colegiul de redacție: Pr. Vicar Dr. Nicolae Lauruc (redactor șef), Pr. Protopop Petru Rahovan, Pr. Protopop Petru Rosoca, Pr. Ardelean Vasile, Pr. Brotnei Viorel, Pr. Brotnei Virgil, Pr. Cinar Gheorghe, Ierom. Dr. Nicolae Danco, Pr. Șanta Iulian, Pr. Sacaloș Mihai și Pr. Consilier Marius N. Lauruc.

Редакційна колегія : от. Вікарій д-р Микола Лаурук, от. Благочинний Петро Рагован, от. Благочинний Петро Росока, от. Арделеан Василь, от. Бротней Віорел, от. Бротней Вергілій, от. Чінар Юрій, от. Іеромонах Д-р Ніколае Данко, от. Шанта Юліан, от. Сакалош Михайло та от. Радник Маріус Н. Лаурук.

blahovysnyk@gmail.com

Str. Bogdan Vodă, Nr. 12

Sighetu Marmăției, Maramureș 435500România

Tel.0262.315114 ; 0760.321.594

Autorii materialelor sunt responsabili, în întregime, pentru conținutul materialelor publicate.

www.binevestitorul.com

www.vicariatulortodoxucrainean.ro

ARTICOLE / СТАТТИ

De ce Dumnezeu nu a pedepsit pe Satana îndată după izgonirea din Rai a strămoșilor noștri?

Această întrebare mi-a fost pusă de un credincios intelectual. Dumnezeu este bun și milostiv, dar în același timp este și drept.

latura morții...» (Is. 9,1).

Urmarea neascultării strămoșilor noștri Adam și Eva a fost moartea (Fac. 2,1) și izgonirea din rai (Fac. 3,23-24). Așadar trebuia de realizat aceste trei lucruri: ascultarea față de Dumnezeu, biruirea morții și redeschiderea Raiului. Acestea trebuiau săvârșite de către om, însă omenirea «...locuia în întuneric și în

În atotștiința Sa, Dumnezeu știa că omenirea nu se putea ridica la cinstea paradisiacă și de aceea, din iubire față de om, a făgăduit îndată după greșeala strămoșilor, venirea Răscumpărătorului (Fac.3, 15). Însă această hotărâre, spune Sf. Justin Popovici « ...nu a înfăptuit-o Dumnezeu, imediat după căderea primilor oameni, nici curând după cădere, ci când a venit plinirea vremii (Gal. 4,4).....adică la dospirea deplină a firii umane prin fermentul păcatului, la desăvârșita neputință a firii umane, ca singură să se mântuiască de păcat... Era nevoie ca oamenii, făpturi raționale, să simtă din toată ființa lor întreaga urâciune a păcatului.... să simtă neputința lor de a se mântui singuri de păcat și de moarte și să dezvolte înăuntrul lor, de bună voie, dorința pentru Mântuitor și pentru mântuire» (Dogmatica Bisericii Ortodoxe, ed. Doxologia, 2017, pag.466-467).

La proorocul Isaia găsim strigătul disperat al umanității : «Dacă ai rupe cerurile și Te-ai pogori...» (Is. 63,19).

Marele nostru teolog, părintele Dumitru Stăniloae, zice: « Pregătirea oamenilor pentru primirea Fiului lui Dumnezeu (ca Răscumpărător), în chip de om, în maxima apropiere de ei, a cerut anumit timp, și ea nu s-a putut face numai prin oameni... și până nu s-a produs raportul de maximă apropiere, o legătură între Dumnezeu și oameni, cu rolul de-a pregăti apropiere supremă. Fără o astfel de legătură pregătitoare, oamenii ar fi fost cu totul incapabili să înțeleagă coborârea lui Dumnezeu între oameni și să-și deschidă inima pentru acceptarea ei» („Iisus Hristos sau restaurarea omului”, ed. Basilica, 2013, pag. 113).

Cât de adâncă teologie o întâlnim în colindele noastre! Una dintre colinde spune: «Raiul cel închis, azi iar s-a deschis». Cu vechiul Adam s-a închis Raiul, cu Noul Adam s-a redeschis Raiul. La Nașterea Mântuitorului s-a realizat deschiderea Raiului, iar intrarea în el s-a făcut la Răstignirea Mântuitorului, adică la biruirea morții. Primul care intră în el este tâlharul, iertat de Mântuitorul pe Cruce (Lc. 23,42-43). Din aceasta învățăm că pocăința sinceră este, pentru toate timpurile și locurile, cheia deschiderii Raiului.

Un alt motiv al pedepsirii dușmanului neamului omenesc la sfârșitul veacurilor este legat de plinătatea Trupului tainic a lui Hristos.

Foarte interesant este un amănunt din descrierea Liturghiei cerești de către Sf. Ioan Teologul, în care se spune, că cei înjunghiați pentru Hristos strigă: « Până când

Stăpâne Sfinte și Adevărate, nu vei judeca și nu vei răzbuna sângele nostru, față de cei ce locuiesc pe pământ? Și fiecăruia din ei li s-a dat câte un veșmânt alb și li s-a spus, ca să stea în tihnă până când vor împlini numărul și cei, împreună slujitori cu ei și frații lor» (Apoc. 6,9-11). Tâlcuind aceste cuvinte,

Sf. Ambrozie spune că li se zice: «...să stea în tihnă până se va împlini numărul celor aleși» („Tâlcuire la Apocalipsă”, Oradea, 1994, pag. 192).

Sfinții părinți spun că este vorba de o foarte mare taină a iconomiei lui Dumnezeu. Ei spun că numărul îngerilor căzuți trebuie să fie luat, în Împărăția lui Dumnezeu, de către credincioșii mântuiți.

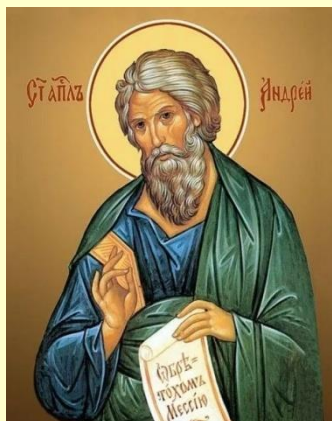
Domnul și Mântuitorul nostru Iisus Hristos a spus – când a fost ispitit de către saducheii – că: «...la înviere nici nu se însoară, nici nu se mărită, ci sunt ca îngerii lui Dumnezeu în cer» (Mt. 22,29-30).

Tâlcuind acest cuvânt, Sf. Neofit Zăvorâtul spune: «...ceata îngerilor nematerialnici a fost înlocuită, prin harul dumnezeiesc, de oameni materialnici. Pentru aceea se cuvine să nu fie întinați și întunecați, ci oameni curați și deopotrivă cu îngerii... numaidecât trebuie să trăim îngerește» („Cateheze”, Ed. Doxologia, 2016, pag. 215).

Părintele Constantin Galeriu, un alt mare teolog al nostru, tâlcuind cuvintele rugăciunii domnești, <Fie voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ> spune, că: «Sf. Apostol Pavel face deosebire între primul Adam, care este din pământ – deci pământesc – și al doilea Adam, care este ceresc și adaugă: <după cum am purtat chipul celui pământesc, să purtăm și chipul ceresc> (1 Cor. 15,49). Astfel obârșia noastră este cerească, ceea ce dezvăluie chemarea și năzuința noastră la un neîncetat suș duhovnicesc. De aceea Sf. Vasile cel Mare ne îndeamnă să căutăm rudenia noastră cea de sus. Iar noi știm că rudenia noastră de sus a coborât și a venit la <ai Săi> (1 In. 1,11), la noi, tocmai pentru a ne înălța, spre a deveni și noi, într-un cuvânt <pământeni cerești>. Dar nu numai sfinții sunt chemați să poarte chipul lui Adam cel ceresc și să devină cerești, ci și toți cei botezați, care se nevoiesc să facă voia Lui, să o îplinească cu fapta» („Rugăciunea Tatăl nostru, Tâlcuiri”, Ed. Harisma, 2002, pag. 62).

Pr. dr. Nicolae Lauruc

Св. Апостол Андрій Первозванний

Святкуємо з великою побожністю, та з смиренною вдячністю пам'ять Св. Ап. Андрія Первозванного, який приніс перше насіння християнської віри нашому краю, браттям румунам і нам українцям. Він був сином одного звичайного риболовця, на ім'я Йона, з Витсаїди, рідний брат Симона (будучого Петра), але менший віком за нього. «Після Петра в життя прийшов Андрій – пише св. Іван Золотоустий – але він був перший який до Євангелія привів Петра, говорячи віднайшов я Месію!...Віднайшов скарба закону... знайшов Месію, Якого звіщали пророки». Брат його, Петро, був одружений, а він залишився неодруженим. Наш український гагіограф, св. Дмитрій Ростовський пише про це прекрасно: «Він зневажаючи світа цього суєту й даючи перевагу дівству над подружнім станом, не захотів одружитися, а послухавши святого Предтечу Хрестителя Івана, який проповідував на Йордані покаяння, все покинув і пішов до нього та й став його учнем. По тому, з іншим учнем (Апостолом Іваном) почувши від свого учителя слова, коли пальцем вказуючи на Ісуса промовим: <Ото Агнець Божий (Ін. 1,36)>, покинув Хрестителя і пішов за Христом». Трошки пізніше, коли Андрій з Петром ловили рибу покликавши їх Христос, говорячи: <Ходіть за Мною, Я зроблю вас ловцями людей (Мт. 4,19)>, Андрій покинув мережі та з братом своїм Петром пішов на завсігди за Христом. «Андрій назвався Первозванним, бо перед усіма Апостолами став послідовником та учнем Христовим», пише св. Дмитрій Ростовський.

У Св. Євангеліях знаходимо тільки пару спогадів про Св. Ап. Андрія. Коли Господь благословив у пустині п'ять хлібів і дві риби і нагодував велике число людей, з котрих 5000 було чоловіків, тоді Св. Ап. Андрій був той який сказав Господеві: «є тут хлопчина один що має п'ять хлібів та дві

риби, але що то на безліч таку!» (Ін. 6,9). Ім'я його знаходимо поруч Петра, Якова та Івана, які будучи на Оливній Горі запитали Господа про ознаки кінчини світу. «Скажи нам, коли станеться це? І яка буде ознака, коли все те виконатися має? (Мк. 13,3-4) «В останній раз, ім'я Андрія спогадано перед Страстів Христових, коли гелени (греки) прийшовши до Єрусалиму, бажали побачити Ісуса. Вони звернулись з цим проханням до Пилипа. Пилип підійшов до Андрія, бо не відважився сам підійти до Господа і так обидва підійшовши до Господа сказали Йому про це бажання геленів (Ін.12,20-22). Після Сшествя Св. Духа на Апостолів впав жереб Ап. Андрію проповідувати у: Халкедонії, Візантії, Тракії, Македонії, досягнувши Чорне Море, Тесалії, Елади, Трапезунту, Іраклії.

Подібно всім Апостолам, і Ап. Андрій зазнав багато гонінь, кари і терпінь, проповідуючи християнську віру. Св. Дмитрій Ростовський пише, що у місті яке називалось Синоп «...був численними муками обкладений: на землю бо його кинули і схопивши за руки і ноги, волочили і деревом били і каміння у нього кидали і палці і руки його виривали, але він знову благодаттю Спаса та Учителя свого цілим та здоровим від ран явився».

До імені його прив'язані і інші міста, що носять сліди його святих ніг, як: Неокесарія, Самосати, Візантія, де він був першим проповідником Христовим. По цих містах рукополагав їм присвітерів і рукоположив їм учня свого Стахія на єпископа. Ноги його ступали: Понтом, Скитією, Херсоном, дійшовши навіть до Дніпра, де в той час Київ називався столицею Руського Краю. В Дубруджі (Румунія) Св. Ап. Андрій залишив печеру, яку дубруджани поважають сильно до наших днів, а недалеко цієї печери залишив одне джерело води, яке ніколи не висихає.

У Києві бувши, Св. Ап. Андрій сказав одне цікаве пророкування яке здійснюється і нашими днями. Теж у св. Дмитрія Ростовського знаходимо написане це чудове пророкування. «Чи бачите ці гори? Віруйте мені, що на них благодать Божа засіяє і тут має бути велике місто, і церкви численні

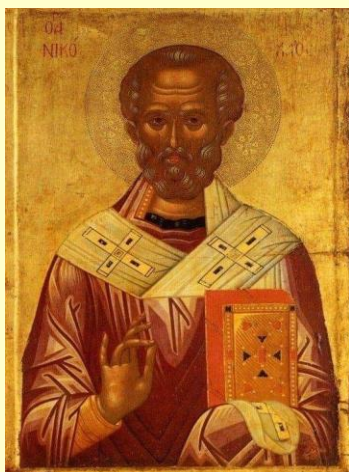
захоче Бог створити тут». Вийшовши на гори і благословивши їх, хреста там поставив. Дійшов і до вишніх міст Русі, до Новгороду. Повертаючись до Риму, до Тракії зміцнював християнів та рукополагав їм єпископів та священників. Всюди Господь зміцнював його чудодійно. Ікос 10-ий його Акафіста говорить: «Ти, Первозванний, Іменем Господа нашого Ісуса Христа зціляв недужих, воскрешав мертвих, виганяв бісів по всіх усядах. І в Патрах утвердивши чудами передсмертну проповідь свою, ти Апостоле Христовий на вернувся до пізнання Аніфілапата Лезвія, який був покараний тобою за спротив язвою смертельною, та згодом змилосердився ти і підняв його з ліжка хвороби...». Окам яніле серце супротивників віри християнської будучи навіть очевидцями великих чудес в Ім'я Ісуса Христа не змінювали свої думки і дії лукаві. Злий суддя Єгеат хоча бачив що Андрій зцілив жінку його від тяжкої недуги все-таки не покався, а кинув Андрія до в'язниці і засудив його на розп'яття. Знаходячись у тюрмі, Св. Ап. Андрій силою Христовою осінений йменував Стратокліса єпископом міста Патри. Тут прийняв Св. Ап. Андрій мученицьку смерть, будучи розп'ятий на хресті у формі букви Х. Руки і ноги його не були прибиті до хреста, а прив'язані щоб боління його було сильніше. Хоча християни хотіли його зняти з хреста, він не дозволяв їм цього робити, але дякував Господу що удостоїв його бути розп'ятим за віру спасительну християнську.

Шановні українці православні, бажаю вас попросити щоб ми всі змінили наше ставлення до цього великого свята Ап. Андрія Первозванного і принесли належну честь, тому який приніс нам перше насіння християнської віри. Наші церкви носять, поруч всього слов'янського народу, Андріївський хрест.

В цих дуже неспокійних днях, коли проливається кров невинних людей на Україні та в Святій Землі, просім його, щиро, словами тропаря: «Владиці всіх Андрію молися мир вселенній дарувати і душам нашим велику милість». Амінь.

Прот. Микола Лаурук

Святий Миколай- великий чудотворець і приноситель радості

Справжня радість народжується з святості. Чим найсильніша святість, тим найсильніша радість. Дуже сильною була святість св. Миколая, зате і названий він <великий чудотворець>. Нема тут ніякого перебільшення. В житті його сповняється слово Христове з Євангелія від Івана, гл. 14. ст.12: «Поправді, поправді кажу вам, хто вірує в Мене, той учинить діла, які Я чиню, і ще більші від них він учинить».

Віра його була такою за сильною, що прив'язана до <Символа віри>, де він мав велику роль в боротьбі з ерезією Арієвою, яка як знаємо добре, вдаряла в Самого Господа Ісуса Христа. Отже, з Божого провидіння він прийшов у світ, якраз тоді коли було потрібно відважних борців за спасительну віру. Але, Боже провидіння вродило стократно в душах взірцевої сім'ї Теофана і Нони. Хоча були дуже багатими матеріально, все-таки вони ставили ціну на духовне багатство і зате Господь дарував їм неувялене духовне багатство – одинокого сина Миколая, що став в тім самім разі, багатством Вселенної Церкви. Своім народженням, св. Миколай приніс радість, по-перше, своїм родичам. Про цю радість пише наш український агіограф Св. Дмитрій Ростовський. «Ще з утроби материнської богонатхненною освятився благодаттю, перше ніж жити почав – благоговійно шанував Бога, перш ніж груди ссав – творив чудеса, перш ніж їсти навчився – постив. По народженні своєму в купелі три години стояв на ногах своїх сам по собі... честь віддаючи стоянням Пресвятій Тройці... коли прикладався до грудей матері своєї... тільки з правої лише груді молоко

свав... Але й постником надзвичайним став, у середу і п'ятницю раз їв із грудей молока і то в пору вечірню». Не вистачає нам часу говорити про славу і радість яку приніс Господу Богу, в Тройці славимому, своїм життям св. Миколай. Почав рости літами і розумом, навчаючись добрих звичаїв від своїх родичів, але поруч цього був відданий на навчання Св. Письма, де бистротою розуму і діянням Св. Духа, велику премудрість здобув. Ще з юнацтва був заскіпленний дуже глибоко у молитві і читанню божественних книг. Св. Метафраст пише, що: «...не можна було у ньому бачити ні трошки юначої вдачі, але старого мужа звичай».

Прекрасно описує його пресвітерське життя св. Дмитрій Ростовський. Стаючи пресвітером (священником), св. Миколай «... труди до трудів доклав, у чужанні і в пості і в безупинній молитві перебуваючи і безплотних у смертному своєму тілі наслідувати намагався». Помножив сильно свої подвиги, на славу Божу, будучи вибраний на архієрея єпархії Мири (Азія). Життя його стало ще найсвятіше, одежа його була простою, їжа – пісна повсякчасно і то лишень раз на день. Тепер його шукали найсильніші випробування: від гонителів віри і від < домашніх ворогів>.

Від гонителів віри, страждав у тюрмі, поруч багатьох його вірників. Вийшовши з тюрми, мав боротись з домашніми ворогами, проти ерезії Арієвої, де відзначився сильно, серед учасників першого Вселенського Собору (325 р). Позираючи уважно на ікону св. Миколая, бачимо що напроти його голови, на правім боці зображений Спаситель з Євангелією, а на лівім боці Богородиця з архієрейським омофором. Перед тим як мів бути вибраний на єпископа (чого він не хотів) мав видіння, в якому бачив що Спаситель вручає йому Євангеліє, а Богородиця омофор. На решті сталось так що повинен був прийняти архієрейський сан, тому що Св. Духом відкрилось виборчому соборові, що він повинен бути вибраним на єпископа в Мирі. Внаслідок його дуже гострого виступу на Соборі проти Арія, переважна частина з тих 318 єпископів рішили зняти з нього

архієрейський сан. Але, одним з найдостойних єпископів явилось те саме видіння, що Спаситель вручає йому Євангеліє, а Богородиця омофор. Тоді всі зрозуміли що він є богоугодним єпископом, що він все робив на славу Божу і відмовились свого рішення. Св. Миколай старався весь час оцінювати ближнього свого, бачачи, таїнственно, в кожній людині образ Христа Спасителя. Він був «... сиротам батько, убогим милостивий податель, утішитель для тих хто плаче і всім великий добродійник», пише св. Дмитрій Ростовський.

До нього моляться ті які мають перенести несправедливий суд. Він рятував від несправедливої смерті трьох воєводів, являючись вночі цареві, лякаючи його сильно і говорячи йому щоб звільнив цих трьох невинних воєводів. Моляться до нього ті які подорожують, чи на землі, чи в повітрі, чи на морю, тому що він був швидким і великим помічником всім які подорожують. Пару разів утихомирював бурю на морі, рятуючи від смерті дуже багатьох. Навіть тоді коли сам йшов до святої землі, не тільки що втихомирював бурю на морі, але й воскресив з мертвих одного що падаючи, убився навіть у кораблі. Матеріальне багатство яке впадкував від родичів своїх все роздавав потребуючим. При великому голоді його Мирейського міста явився у сні одному купцеві з Італії, давши йому три золоті завдатки і звелів йому прийти у Мирейське місто і там продавати збіжжя. Також ніччю, пішов навіть три рази, до одного убогого чоловіка, кидаючи йому за кожнім разом, тайно, крізь вікно по одному клуночкові золота, рятуючи від тяжкого гріха розпусти трьох його дочок. Ті три дівчата змогли одружитись через подарки св. Миколая, але він заборонив їхньому батькові щоб нікому про це не говорив, тому що при третьому разі той чоловік рішив підстерігати того доброчинця і вдалось йому впізнати його.

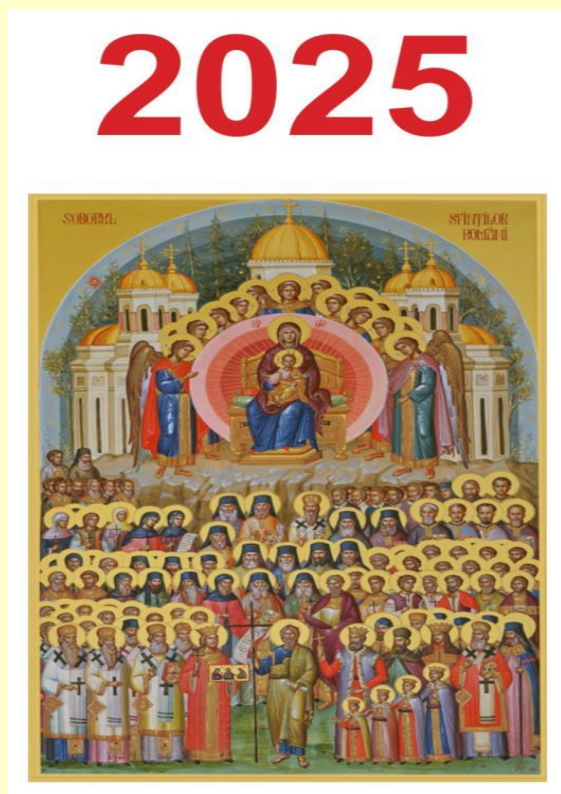
Як видно з цього вчинку, що тут сплелась милість його до убогих з милістю над тими що страждають під тяжким гріхом розпусти. Спогадалось тільки про якісь вчинки добра до ближнього зроблені св. Миколаєм, але

їхнє число величезне і величезна радість з року на рік, готуючи нас до радості Різдва Христового.

Свято Миколая Чудотворця навчає нас що і ми повинні старатись так провести наше життя, щоб приносити – скільки від нас залежить – радість Створителеві нашому, родичам нашим і ближнім нашим.

Прот. Микола Лаурук

„Stil vechi” sau „rit vechi”?

Am observat că, foarte des (în special în preajma sărbătorilor de iarnă), sunt confundate două expresii, două noțiuni total diferite: „rit vechi” și „stil vechi”: de la politicieni, la jurnaliști neinformați, reprezentanți și purtători de cuvânt ai unor organizații și instituții (din păcate chiar și ucrainenii), în articole ori comunicate oficiale, chiar și unii directori de școli ori inspectori școlari (atunci când confundă orele de „Religie ortodoxă cu predare în limba ucraineană” cu „Religie ortodoxă de rit vechi”) etc.

Ritul vechi se referă la ritual, la rânduială bisericească. Patriarhul Moscovei Nikon (1605-1682), observând diferențe de ritual între Biserica Ortodoxă Rusă și Biserica Ortodoxă Greacă, a introdus anumite reforme în cult. Aceste modificări minore (scrierea numelui Iisus cu doi „i”, actualizări ale terminologiei folosite în Crez, poziționarea degetelor atunci când ne însemnăm cu semnul Sfintei Cruci etc.) au nemulțumit

o parte a credincioșilor ruși, aceștia fiind ulterior anatemizați și au fugit în exil, mai apoi, apărând diverse grupări în cadrul acestei mișcări. În general ei folosesc termenul de „credincioși vechi” (staroverți), iar cultul lor se identifică folosind termenul „rit vechi” (staroobryadți). În România aceștia sunt reprezentați de rușii lipoveni. În cult folosesc calendarul vechi.

Ucrainenii ortodocși din România nu sunt și nu au fost niciodată „de rit vechi”!

Termenul „stil vechi” se referă strict la calendarul folosit în cult, însă trebuie făcute anumite lămuriri. În 1924, Biserica Ortodoxă Română a adoptat folosirea calendarului îndreptat în viața liturgică, renunțând la calendarul vechi, iulian. Atunci o grupare schismatică s-a desprins de B.O.R. și activează și astăzi sub denumirea populară de „stiliști”. Ucrainenii ortodocși din România nu sunt „stiliști”, cu toate că respectă calendarul neîndreptat, cu binecuvântarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, Biserică din care face parte Vicariatul Ortodox Ucrainean din România. La fel, nici credincioșii Mitropoliei Basarabiei, din cadrul Bisericii Ortodoxe Române, cu toate că respectă calendarul neîndreptat, nu sunt „stiliști”, ci „de stil vechi”.

Așadar, ucrainenii ortodocși din România nu sunt credincioși „de rit vechi” ci „de stil vechi”, sau, mai simplu spus, respectă calendarul vechi.

pr. cons. Marius N. Lauruc

Як нам треба святкувати Різдво Христове

Наша Православна Церква закликає нас присупати до святих храмів «...з вірою, побожністю, та страхом Божим...». Але з цими самими почуттями треба нам відноситись і до наших свят, які є «...небом на землі», головно свято Різдва Христового. Народження Спасителя світу Ісуса Христа, як Чоловік є великою тайною. Св. Ап. Павло каже, що

«...безперечно – велика тайна правдивої віри (що) Бог явився в тілі... був проповідуваний у народах і прийнятий вірою в світі» (1 Тим. 3,16).

В книзі «Премудрість Соломона» читаємо такі слова: «...коли все оточувала тиха безмовність і ніч у своєму плінні досягла середини, зійшло з небес від царственних престолів на середину погибельної землі всемогутнє слово Твоє Господи...» (18,14-16). Прихід на світ Спасителя стався однієї ночі. Цей нічний прихід Спасителя прославляє наша Православна Церква Вечірнім гімном «Світе тихий», складений мч. Антиногеном. «...Ісусе Христе, прийшовши на захід сонця... Достойний Ти повсякчасно оспіваним бути голосами преподобними, Сине Божий, що життя даєш, тому світ Тебе славить». Господь прийшов на світ вночі, бо знайшов світ під владою темряви. «Всі во тьмі ходили, в тяженстві скорбили..», каже наша одна стародавня колядка. Він став правдивим «Світлом людей» (Ін. 1,4).

Тайна яка сталась тієї вифлеємської ночі не може бути замкненою. Псалмист і пророк Давид говорить про велику тайну Божої ікономії. «День дневі передає слово і ніч ночі об'являє вістку» (Пс. 18,2). Та сама благодать вифлеємської ночі передається нам, з тією самою повністю, кожного разу коли святкуємо Різдво Христове.

Свято Різдва Христового стає Богоугодним лишень тоді коли святкуємо за прикладом перших поклонників вифлеємської ночі, а саме: ангелів, пастухів і тих трьох царів. Перша колядка була сказана ангелами. «Слава во вишніх Богу і на землі мир, у людях добра воля (Лк. 2,14)». Отже, Різдво Христове має потрійне світло, троякі дари: славу Богові, мир землі і в людей добра воля. Це ангелське славослів'я стало нашим Утреннім великим Славослів'ям. Той самий мученик Антиноген мав Божий

дар поширити це славослів'я і стало на завжди нашим «Великим славослів'ям».

Ми повинні так провести свято Різдва Христового щоб було на славу Божу, а не на нашу гордість. «Не нам Господи , але Тобі хай буде слава», каже псалмист.

Не різноманітну їжу треба нам слідити. Не находити нігде у святих отців, що на Святвечір треба мати неодмінно 12 страв. Є такі люди що не можуть мати ні дві страви. Те що є великою помилкою серед багатьох вірників – вживати рибу на Святвечір. Риба почала вживатись – як і всі м'ясні їжі- тільки після потопу, а ми вживаємо на Святвечір тільки те що родить земля, тому що така їжа була в раю поки там знаходились наші прародичі.

Ми повинні бути миротворцями і людьми доброї волі. Ми повинні мати мир душевний, мир у наших сім'ях і мир з ближніми нашими.

Не маючи цих почуттів, свято Різдва є нам тільки на осудження.

В Румунії був один великий художник Октав Банчіли, який зробив ікону Спасителю в честь 2000 років від Його Різдва. Там він намалював Спасителя який покрит своє обличчя, якби-то не хотів дивитись на світ.

Вифлеємські пастухи удостоїлись чути ангельську пісню і удостоїлись бути першими поклонниками Новорожденного Месії завдяки їхній невинності та смиренності.

Месія народився у великій смиренності і робить з неї «ознакою християнства», каже Св. Іван Золотоустий. Ворог людини приніс у світ гордість і відчужив нас від Бога (Зах. 6,1-4). Гордість принесла темряву і смерть, а смиренність принесла світло і життя. Дивуємось коли виконуємо і стародавніх колядок та знаходимо такі глибокі догматичні слова в них (як *Бог предвічний, Час радості, Небо і земля* і.т.д.), але не знаємо хто

були їхніми авторами. Автори цих колядок бажали залишитись, на завжди анонімними.

Не можемо принести Спасителеві дари які принесли йому ті три царі, але ні не потрібні Йому такі дари. «Ісусе милий, ми не багаті, золота, дарів не можемо Ти дати, но дар цінніший несем від світа, це віра серця, це любов щира».

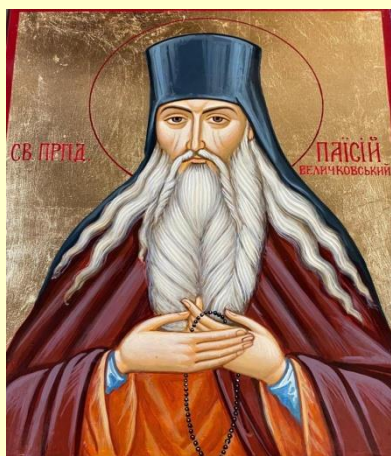
Яка тут глибока наука! Віра серця і любов щира це найцінніші дари як золото.

Цих дарів хай Господь дарує всім вірникам нашим православним і всім вірникам світа.

Прот. Микола Лаурук

Слово на Різдво Господа і Спаса нашого Ісуса Христа. О мирі Його

«Слава Богу на висоті і на землі мир, у людях благовоління» (Лк. 2,14).

В дійсності дивна, повна мудрості й таїнства ця ангельська пісня, тому що мир поставлений, начебто посередником між славою Божою і людським благоволінням. Ось дуже цікава річ: мир дарується землі, а не людям! Через провину людина віддалилась від Божого дару й зробилась ворогом Божим. Якраз зате приходять Владика творіння, щоб зробити мир між Богом і людьми.

Очевидно, мир є тим ділом, якому кінець божественне втілення, а кінець втіленню – то спасіння і визволення людства. Отець благословив, Син поселився і Дух Святий разом співдіяв

для того щоб людство було з'єднане з Богом, через мир. Розуміючи спасіння як непереможений мир і як невимовне Боже чоловіколюб'є, прославляємо й не перестаємо прославляти Того, Котрий дає нам доброту і дар. Блаженний Павло також називав Його миром, конкретніше Тим хто спричинив мир, говорячи: «Христос є наш мир, Котрий створив з обох одне» (Єф. 2,14). Котрі то є обидвоє? – Істинний Бог і людина, котрих з'єднав у цім мирі. Посередник між Богом і людьми,- сам Ісус, Чоловіколюб'єць, через воплощення.

Правдива ця ангельська пісня, тому що мир поставлений посеред славою Всевишнього й людським благоволінням, мир дається не тільки людям, але й землі. Земля є центром всіх планет,земля є центром всього, вона є непохитна й нерухома, навколо неї все рухається, її все оточує. Подібно до того, як земля є центром всього, так і мир є центром добрих вчинків..., мир є головою всіх добрих вчинків. Нерухома земля і мир непохитний, там де є мир, нема руху й заколоту. Мир є Сам Христос,по науці Св. Ап. Павла, тому що Христос є істинний Бог і чоловік. Він непохитний, тому що Він Бог.

Потомство Рувима було благословенне, тому що Рувим примирив своїх братів, котрі розлютились на Йосифа ,що був прообразом Владики Христа.

Досліджуючи Божественне Писання, богослови замітили що при творінні світу, Творець називає творіння «добрим» (Бут. 1 ,ст.:10,12,18,25) і тільки по закінченню всього, Творець говорить, що воно є «дуже добрим» (Бут. 1,31). Коли творив частини, Творець бачив їх розділені між собою, а коли відпочив від всієї праці Своєї, бачив їх з'єднані між собою. Цьому з'єднанню, якого початок є мир, сказав: «...воно дуже добре» (Бут. 1,31).

Бог- сильний любить мир, зате й названий: Господь миру і Бог миру (Іс. 9,6). Господь молить Отця, щоб обдарував Своїх учеників і тих що

іменуються християнами, мирною і духовною єдністю з Богом і одних з другими, говорячи: «Отче, дай їм, щб були єдине як і ми є єдине» (Ін. 17,22).

Тоді, коли народився Господь, світ був обдарований глибоким миром. Кесар Август не міг був зробити перепис всіх, які були під його владою, якщо б не мав миру. Цей мир дарував Господь Своім ученикам, неначе особистий скарб, говорячи їм: «Мир Мій даю вам» (Ін.14,27). Отже, таїнство тілесної ікономії Божої почалось від миру і в мирі завершилось. Цього миру просім милостивно від Первенця і Владики миру, взиваючи: Владико, Христе Царю! Котрий все разом примирив надістотним Твоїм воплощенням принизив Себе, прийнявши образ раба, примири і тепер душі всіх тих, що з вірою, з зламаним й упокореним серцем спішать до Тебе. Пошли з висоти Твого дару в їхні серця, щоб згасили й заспокоїли війну, яку жорстокий ворог – диявол веде з ними... Хай їхні думки бажають мати завсігди мир і любов до Тебе, Спасителя нашого і до ближнього їхнього. Полегши наші боління душевні і тілесні. Амінь.

(„Нове життя”, Пряшів, Но. 1-2, 2000, переклад отця Вікарія Миколи Лаурука з рум. з книги «Слова і послання Духовні, Кішінеу», 1998, том 1)

DIN VIAȚA VICARIATULUI

З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

Primul curs de cercetare biblică

Cu ajutorul lui Dumnezeu, sâmbătă, 2 noiembrie 2024, la Centrul de Studiu Biblic „Sfântul Ioan Gură de Aur” al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, s-a ținut primul curs de cercetare al Sfintei Scripturi. Studiul s-a realizat într-un cadru duhovnicesc, rostindu-se dintru început rugăciunea „Împărate ceresc...”, pentru ca Duhul Sfânt să fie cel care îi călăuzește pe participanți spre înțelegerea corectă a Cuvântului lui Dumnezeu. Foarte mulți credincioși au răspuns chemării de a veni să studieze Biblia, sala fiind neîncăpătoare.

Următoarea întâlnire va avea loc sâmbătă, 7 decembrie 2024, începând cu ora 17. În luna decembrie vor fi mai multe activități filantropice, pe lângă studiul teoretic al Scripturii. Vom încerca să punem în practică ceea ce studiem din Biblie și vom organiza o strângere de alimente pentru familiile nevoiașe, vom face repetiții de colinde cu toți creștinii care doresc să meargă să colinde oamenii bolnavi din spitale, bătrânii din azile și copii din orfeline.

În prima parte a cursului de sâmbătă, 2 noiembrie, au fost parcurse primele două capitole din Evanghelia către Matei. Cei prezenți au aflat sau și-au reamintit detalii legate de Nașterea Domnului nostru Iisus Hristos în Betleem, venirea Magilor, uciderea pruncilor etc.

În a doua parte a studiului a fost dezbătută biblic învățătura ortodoxă privind cinstirea sfinților. Am putut afla că în Biserica Ortodoxă, atunci când

creștinii cer mijlocirea sfinților, ei nu iau locul lui Dumnezeu, ci ei se roagă lui Dumnezeu pentru noi. Am aflat, de asemenea, că sfinții nu sunt scopul vieții noastre, ci Hristos. Sfinții sunt asemenea unui indicator care arată calea spre o destinație finală, dar nu ei sunt calea, ci Hristos. Prin ei și alături de ei ne este mai ușor să parcurgem calea cea strâmtă ce duce spre Hristos, pentru că ni se dau ca pildă. Nu sfinții fac minuni, ci Hristos prin sfinți face minuni în viața noastră.

Tot la acest curs am aflat că cinstirea sau atingerea de sfintele moaște nu este contrară Bibliei, ci de multe ori în Scriptură ni se relatează că doar prin atingerea unor obiecte care au aparținut sfinților se săvârșeau minuni:

„Dumnezeu făcea, prin mâinile lui Pavel, minuni nemaiîntâlnite. Încât și peste cei ce erau bolnavi se puneau ștergare sau șorțuri purtate de Pavel, și bolile se depărtau de ei, iar duhurile cele rele ieșeau din ei. (Faptele Apostolilor 19, 11-12).

„Scoteau pe cei bolnavi în ulițe și-i puneau pe paturi și pe tărgi, ca venind Petru, măcar umbra lui să umbrească pe vreunul dintre ei” (Faptele Apostolilor 5, 15).

„Apropiindu-se pe la spate, s-a atins de poala hainei Lui (a lui Iisus) și îndată s-a oprit curgerea sângelui ei” (Luca 8, 44, a se vedea și Ioan 9, 6).

„Dar iată, odată, când îngropau un mort..., Căzând acela, s-a atins de oasele lui Elisei și a înviat și s-a sculat pe picioarele sale” (IV Regi 13, 21).

Aceste versete ne arată că Dumnezeu poate face minuni și prin materie. Aceasta nu înseamnă că ele iau locul lui Dumnezeu, ci din contra, ne fac să ne minunăm și mai mult de Dumnezeu cum lucrează prin materie și prin sfinții Săi.

Sfinții se pot ruga și după moartea lor pentru noi? DA!

„Știu că degrabă voi lepăda cortul acesta (voi muri), precum mi-a arătat Domnul nostru Iisus Hristos. Dar mă voi sili ca și după plecarea mea (după moartea mea) să vă amintiți neconținut de acestea” (II Petru 1, 14-15).

Cum se va sili Sfântul Petru? Rugându-se din dragoste pentru prietenii lui și după moarte. De ce? Pentru că „dragostea nu cade niciodată” (II Corinteni 13,8).

Dorește Dumnezeu ca sfinții să mijlocească pentru noi cei păcătoși? DA!

„...duceți-vă la robul Meu Iov...iar robul Meu Iov să se roage pentru voi; din dragoste pentru el, voi fi îngăduitor, ca să nu mă port după nebunia voastră...” (Iov 42,8).

Confirmă Scriptura rugăciunea și închinarea la sfinți? DA!

„Să-ți slujească popoarele și căpeteniile să se închine înaintea ta; să fii stăpân peste frații tăi și feciorii mamei tale să ți se închine ție; cel ce te va blestema să fie blestemat și binecuvântat să fie cel ce te va binecuvânta!” (Facere 27, 29).

„A treia căpetenie venind și căzând în genunchi înaintea lui Ilie, l-a rugat, zicând: „Omul lui Dumnezeu, să nu fie trecut cu vederea de ochii tăi sufletul meu...”(IV Regi 1, 13);

„Când Obadia mergea pe drum, iată i-a ieșit înainte Ilie. Obadia l-a cunoscut și a căzut cu fața la pământ, zicând: “Oare tu ești domnul meu, Ilie?” (III Regi 18, 7);

„Iar acela a răspuns: „Eu sunt căpetenia oștirii Domnului și am venit acum!” Atunci Iosua a căzut cu fața la pământ, s-a închinat și a zis către acela: „Stăpâne, ce poruncești slugii tale?” (Iosua 5, 14);

„Când a început a se înălța flacăra de la jertfelnic spre cer, îngerul Domnului s-a ridicat cu flacăra de pe jertfelnic. Văzând aceasta, Manoe și femeia lui au căzut cu fața la pământ”. (Judecători 13, 18-21).

„Iar fiii proorocilor cei din Ierihon, văzându-l de departe, au zis: “Duhul lui Ilie s-a odihnit peste Elisei! Și au ieșit înaintea lui și i s-au plecat până la pământ”. (IV Regi 2, 15).

Aceste texte ne demonstrează că închinându-ne și cinstindu-i pe sfinți, de fapt pe Dumnezeu îl cinstim, pentru că sfinții fără Harul lui Dumnezeu nu ar putea să facă nici o minune. Sfinții nu iau locul lui Dumnezeu.

Ne arată Sfânta Scriptură că sfinții se roagă și în ceruri înaintea lui Dumnezeu? DA!

„Cei douăzeci și patru de bătrâni au căzut înaintea Mielului (lui Hristos), având fiecare alăută și cupe de aur, pline cu tămâie care sunt rugăciunile sfinților” (Apocalipsa 5, 8);

„...I s-a dat lui tămâie multă ca s-o ducă împreună cu rugăciunile tuturor sfinților pe altarul dinaintea tronului (lui Dumnezeu). Și fumul tămâiei s-a ridicat, din mâna îngerului, înaintea lui Dumnezeu, împreună cu rugăciunile sfinților” (Apc. 8, 3-4).

De ce se roagă sfinții pentru noi?

„Mulțumesc Dumnezeului meu, că ori de câte ori imi amintesc de voi, în toate rugăciunile mele, mă rog pentru voi toți, cu bucurie” ne spune Sfântul Pavel (Filipeni 1, 3-4);

„Pentru aceasta ne și rugăm pentru voi, ca Dumnezeul nostru să vă facă vrednici de chemarea Sa” (II Tes. 1, 11);

„Aceasta cerem în rugăciunea noastră: desăvârșirea voastră” (II Corinteni 13, 9).

Sfinții se roagă atât cât sunt în viață, dar și după moarte, după cum ne spune Sfântul Apostol Petru mai sus, cu bucurie și din dragoste ca noi să nu ne pierdem credința, să ne mântuim și să fim iertați de Dumnezeu.

Sfinții ar trebui să ne fie modele? DA!

„Aduceți-vă aminte de mai-marii voștri, care v-au grăit vouă cuvântul lui Dumnezeu; priviți cu luare-aminte cum și-au încheiat viața și urmați-le credința” (Evrei 13, 7);

„Fraților, faceți-vă următorii mei și uitați-vă la aceia care umblă astfel precum ne aveți pildă pe noi” (Filipeni 3, 17).

De aceea ne adunăm ca și creștini ortodocși la sărbătorile sfinților, pentru a lua aminte la viața și la credința lor. În toate textele de slujbă închinare sfinților, este relatată credința, dragostea și râvna lor pentru Hristos. De aceea participăm la aceste slujbe, pentru a le urma credința.

Înțelegerea greșită a unei categorii de creștini privind cinstirea Sfinților invocând textul de la I Timotei 2, 5:

„Căci unul este Dumnezeu, unul este și Mijlocitorul între Dumnezeu și oameni: omul Hristos Iisus”.

Ei spun că Hristos este singurul mijlocitor între noi și Dumnezeu și astfel nu mai avem nevoie de mijlocirea sfinților. Ei înțeleg și explică greșit acest text. Dacă ar citi și versetul următor ar vedea că Hristos este mijlocitor între Dumnezeu și om, în sensul că:

„S-a dat pe Sine preț de răscumpărare pentru toți” (I Tim. 2, 6),

Adică, El și-a vărsat sângele pe cruce pentru iertarea păcatelor noastre „Hristos a suferit o dată moarte pentru păcatele noastre, El, cel drept pentru cei nedrepti” (I Petru 3, 18) și pentru a ne împăca cu Tatăl ceresc:

„Avem pace cu Dumnezeu, prin Domnul nostru Iisus Hristos... ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său” (Romani 5, 1, 10).

„Și pentru aceasta El este Mijlocitorul unui testament, ca prin moartea suferită spre răscumpărarea greșelilor de sub întâiul testament, cei chemați să ia făgăduința moștenirii veșnice” (Evrei 9, 15).

Acest text, precum greșit interpretează ei, nu se referă la faptul că noi ne rugăm Mântuitorului Iisus Hristos, iar El se roagă mai departe către Tatăl ceresc. Este un nonsens, ca Hristos Dumnezeu să se roage către Dumnezeu. Și aceasta ne-a explicat Sfântul Pavel și Sfântul Petru prin versetele de mai sus.

Hristos ca om fără de păcat este mijlocitor între noi oamenii și Dumnezeu, în sensul că doar El a putut să ne împăce cu Dumnezeu prin moartea Sa de pe cruce. Nu are nici o legătura cu învățătura ortodoxă privind mijlocirile sfinților textul de la Timotei.

De ce? Pentru că însuși Apostolul Pavel spune că și el este mijlocitor:

„În numele lui Hristos, așadar, ne înfățișăm ca mijlocitori, ca și cum Însuși Dumnezeu v-ar îndemna prin noi. Vă rugăm, în numele lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu!” (II Corinteni 5, 20).

Sfinții mijlocesc între noi și Hristos Dumnezeu.

Cine are urechi de auzit să audă!

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!

Ieromonah Nicolae Danco

Hramul Parohiei Poienile de sub Munte Nr. 2

Pe data de 8 noiembrie "Sfântul Dimitrie izvorătorul de Mir" a fost sărbătorit la Parohia Ortodoxă Ucraineană Poienile de sub Munte II.

Soborul de preoți, ai Vicariatului Ortodox Ucrainean, împreună cu Părintele Protopop Petru Rahovan și credincioșii prezenți, au înălțat rugăciuni stăruitoare, către Bunul Dumnezeu pentru o însănătoșire grabnică a Părintelui Mitică Curac.

Dumnezeu să primească rugăciunile tuturor

День української писемності та мови

9-го листопада, починаючи від 1997-го року, українці всього світу празнують День української писемності та мови. Цей день не був відзначений випадково, але тому що Православна Церква шанує пам'ять Святого Преподобного Нестора Літописця (1056-1114), монах Києво-Печерської Лаври, автор життєпису святих і "Повісті минулих літ". Це подвійне святкування нагадує нам що Церква зберігає материнську мову в богослужінні та в щоденному житті. Окрім сім'ї, святе середовище формування і виховання дітей, Церква, до появи світських інститутів, зберегла мовну ідентичність українців Румунії. Перші школи в українських сіл були засновані місцевими Церквами.

Український Православний Вікаріат, через постійне видання молитовників і богослужбових книг, через конкурси і концерти, через служіння на рідній мові мав, має і буде мати завжди вирішальну роль у вживанню рідної мови в щоденному житті.

Бажаємо много здоров'я і успіхів всім тим, які трудяться для зберігання рідної мови: батьки, священники, вихователі, вчителі і викладачі.

От. Вікарій Микола Лаурук

Ziua scrierii și a limbii ucrainene

Pe data de 9 noiembrie, începând cu anul 1997, ucrainenii din toată lumea sărbătoresc Ziua scrierii și a limbii ucrainene. Data aceasta nu a fost aleasă întâmplător, fiind ziua de pomenire a Sfântului Cuvios Nestor Cronicarul (1056-1114), monah la Lavra Pecerska, agiograf și cronicar. Simbolistica acestei duble comemorări ne reamintește faptul că Biserica este cea care a promovat și cultivat folosirea limbii materne în cultul divin și nu numai. Pe lângă familie, mediul sacru de formare și educare a copiilor, Biserica, cu mult înaintea apariției instituțiilor și organizațiilor laice, a contribuit la conservarea identității lingvistice a ucrainenilor din România. Primele școli, în satele cu populație majoritar ucraineană, au fost înființate de către parohiile ucrainene locale.

Vicariatul Ortodox Ucrainean, prin editarea constantă de cărți de rugăciuni și de cult în limba ucraineană, concerte și concursuri, a avut, are și va avea mereu un rol determinant în promovarea limbii ucrainene și a folosirii cu mândrie a limbii materne în cult și în viața cotidiană.

Dorim multă sănătate și spor tuturor celor care trudesesc pentru promovarea limbii materne: părinți, preoți, educatori, învățători și profesori!

Pr. Vicar Nicolae Lauruc

1000 de zile de război / 1000 днів війни

Vicariatul Ortodox Ucrainean din România, în colaborare cu Ambasada

Ucrainei în România a organizat mai multe slujbe de pomenire pentru soldații care s-au jertfit pentru apărarea Ucrainei în fața agresiunii Federației Ruse și pentru civilii care și-au pierdut viața în acest conflict. De asemenea, au fost rostite rugăciuni pentru pace. Pe data de 19 noiembrie se împlinesc 1000 de zile de la izbucnirea acestei agresiuni militare.

La biserica ortodoxă ucraineană din Sighetu Marmăției, preoții Protopopiatului Sighet, în frunte cu părintele Vicar Nicolae Lauruc și părintele Protopop Petru Rahovan, au slujit o panihidă, la sfârșit fiind citită rugăciunea

pentru pace recomandată de către P.F. Patriarh Daniel. La rugăciune a participat și Dl. Prof. Ferțadi Marian, consilier local, reprezentant al Primăriei Sighetu Marmăției, implicată activ în sprijinirea refugiaților ucraineni de la începutul conflictului.

Au mai fost săvârșite slujbe de pomenire în bisericile ortodoxe ucrainene din: Bistra (Maramureș), Criciova (Timiș), Lugoj (Timiș), Petroasa Mare (Timiș), Timișoara, Reșița.

Vicariatul Ortodox Ucrainean, prin Protopopiatele Sighet și Lugoj, a sprijinit Ucraina și refugiații ucraineni de la începutul conflictului, iar în bisericile Vicariatului ucrainenii ortodocși din România se roagă neîncetat pentru victimele războiului, pentru refugiați și pentru pace.

pr. Cons. Marius N. Lauruc

Український Православний Вікаріат з Румунії, у співпраці з Посольством України в Румунії організував Панахиди за воїнами, які пожертвували своє життя для захисту України від агресії Російської Федерації, та за мирними жителями, які загинули в цьому конфлікті. Також були піднесені молитви за мир.

19-го листопада виповнюється 1000 днів від початку цієї військової агресії.

В Українській Православній Церкві в Сігету Мармацієй священники Сігетського Благочиння, на чолі з отцем вікарієм Миколою Лауруком та отцем Благочинним Петром Рагованом відслужили панахиду, а після, прочиталася молитва за мир, рекомендована Блаженнішим Патріархом Даниїлом. Був присутній п. Професор Ферцаді Маріан, місцевий радник, представник мерії Сігету Мармацієї, яка активно бере участь у підтримці українських біженців від самого початку конфлікту.

Панахиди також відбулися в українських православних храмах у: Бистрий (Мараморощина), Крічова (Тіміш), Лугож (Тіміш), Петроаса Маре (Тіміш), Тімішоара, Решіца.

Український Православний Вікаріат через Благочиння Сігету і Лугожу підтримує Україну та українських біженців від початку конфлікту, а в храмах Українського Православного Вікаріату в Румунії постійно молимося за жертв війни, за біженців і за мир.

от. Радник Маріус М. Лаурук

Hramul Parohiei Criciova

De Praznicul *Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil*, în data de 21 noiembrie, biserica ortodoxă ucraineană din Criciova, Timiș, și-a sărbătorit hramul. Sfânta Liturghie a fost oficiată de un sobor de preoți din care au făcut parte: Părintele Protopop Rosoca Petru, parohul bisericii, Pr. Ardelean Cristian-Vasile,

Parohia Soca, Pr. Popovici Petru, Parohia Reșița, Pr. Dologa Dan, Parohia Remetea Mică, Pr. Traianovschi Petru, Parohia Pădureni, Pr. Popovici Cristian, Parohia Timișoara, Pr. Popovici Daniel, Parohia Caransebeș, Pr. Mizun Mihai, pensionar Criciova, Pr. Ulici Vasile, Parohia Remetea Luncă, Protopopiatul Ortodox Român Făget, Pr. Vasile, pensionar român.

Cuvântul de învățătură a fost rostit în limba ucraineană de pr. Ardelean Cristian-Vasile de la Parohia Soca.

S-a făcut înconjurul Bisericii apoi a avut loc agapa frățească urmată de ședința preoțească lunară la care au luat parte preoții din cadrul Protopopiatului Ortodox Ucrainean Lugoj.

Pr. Ardelean Cristian-Vasile

Ziua Națională a României

Ziua Națională a României reprezintă momentul în care toți cetățenii țării, indiferent de etnie, sărbătoresc cu mulțumire pacea și liniștea de care ne bucurăm. Astăzi, mai mult ca oricând, ne plecăm genunchii înaintea lui Dumnezeu mulțumindu-L pentru binecuvântările Sale și rugându-L să ne dăruiască pace, liniște și înțelepciune pentru ca toți împreună să contribuim la continuarea dezvoltării țării noastre.

Cu excepția unor perioade întunecate, când unii tirani au încercat să confiște viitorul poporului român, țara noastră a fost mereu un exemplu de echilibru, înțelepciune, credință și bunătate. Ucrainenii din România au fost, sunt și vor fi parte integrantă a parcursului istoric al țării noastre, îmbogățindu-i moștenirea multiethnică.

Părintele arhim. Ciprian Zaharia, biograful Sfântului Paisie Velicickovski, darul cel mai de preț al poporului Ucrainean făcut României, numește poporul ucrainean drept acea ramură „a lumii slave care este cea mai apropiată, ca structură sufletească, de firea românilor și cea mai apropiată istoricește de poporul român.” Această realitate ne este confirmată zi de zi.

În toate bisericile Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, ne-am rugat pentru ca bunul Dumnezeu să binecuvânteze țara noastră.

LA MULȚI ANI, ROMÂNIA!

Pr. Vicar Nicolae Lauruc

Al doilea curs de cercetare scripturistică al Centrului de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur”

Cu ajutorul lui Dumnezeu, sâmbătă, 07 decembrie 2024, la Centrul de Studiu Biblic Ortodox al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, a avut loc cel de-al doilea curs de cercetare al Sfintei Scripturi în prezența a numeroși credincioși din Lugoj și împrejurimi, români și ucraineni.

Tot din această dată a început și campania de colectare a alimentelor pentru familiile nevoiașe și pentru oamenii bolnavi.

Următoarea întâlnire va avea loc sâmbătă pe 11 ianuarie, 2025, începând cu ora 17.

De asemenea a fost creată și o pagină de YouTube a centrului, unde pot fi vizionate scurte videoclipuri care explică principalele învățături de credință (în curs de alcătuire), și din ianuarie pe această pagină va fi transmis și cursul biblic live.

În prima parte a cursului au fost analizate capitolele 3 și 4 din Evanghelia către Matei. Din aceste capitole au fost explicate mai multe pasaje biblice care au lămurit credincioșilor prezenți anumite învățături: ce înseamnă să te pocăiești cu adevărat, cu ce fel de botez s-a botezat Mântuitorul, ce putere are diavolul asupra omului etc.

Din îndemnul Sfântului Ioan Botezătorul și al Mântuitorului Iisus Hristos, „*pocăiți-vă, că s-a apropiat împărăția cerurilor*” (Matei 3, 2; 4, 17) am învățat că acestea sunt niște îndemnuri prin care oamenii sunt chemați să se pocăiască, adică să părăsească păcatul și să-L urmeze pe Dumnezeu, nu este vorba de cei care se numesc pe sine „pocăiți”. A te numi „pocăit” este o expresie nebiblică, deoarece niciun apostol sau creștin din Noul Testament, nu s-a numit pe sine pocăit, ci din contră, Sfântul Pavel spune: „*Iisus Hristos a venit în lume ca să mântuiască pe cei păcătoși, dintre care cel dintâi sunt eu*”. (I Timotei 1, 15). Pocăința este un proces în derulare întreaga viață, prin care un creștin încearcă să-și schimbe viața, să renunțe la patimi și păcate și dorește să se sfințească, dar aceasta nu înseamnă că va fi un moment în care el poate să exclame că este pocăit. Sfântul niciodată nu știe că este sfânt.

De asemenea am aflat că Noul Testament confirmă mărturisirea păcatelor (spovedania) și că această învățatură nu este străină de teologia biblică: „*Și erau*

botezați de către el în râul Iordan, mărturisindu-și păcatele". (Matei 3, 6; vezi și Faptele Apostolilor 19, 18-19; Iacov 5, 16; Ioan 20, 21-23).

Botezul cu care s-a botezat Mântuitorul nostru Iisus Hristos (Matei 3, 16), nu este botezul cu care ne botezăm noi creștini (Faptele Apostolilor 19, 1-6). Botezul creștinilor a început să fie practicat după Pogorârea Duhului Sfânt (Faptele Apostolilor 2, 38).

Un alt detaliu important pe care l-am aflat în capitolul 4 privind ispitirea lui Iisus Hristos, este că până în acest moment diavolul nu știa dacă Iisus este cu adevărat Mesia și Mântuitorul, de aceea îl întreabă: „*De ești Tu Fiul lui Dumnezeu, zi ca pietrele acestea să se facă pâini.*” (Matei 4, 3). După ce vede minunile săvârșite și aude învățătura Sa dumnezeiască, își dă seama că de fapt Iisus este adevăratul Mesia, de aceea exclamă prin demonizații din Gadara: „*Ce ai cu mine, Iisuse, Fiul lui Dumnezeu Celui Preaînalt? Rogu-Te, nu mă chinui*” (Luca 8, 28). Asta ne arată că el nu a avut voie să asiste la convorbirea de la Buna Vestire, dialogul îngerului cu Iosif, de aceea el nu a știut sigur dacă Iisus este sau nu Mesia. De aici putem înțelege că în tainele mântuirii noastre, precum spovedania sau rugăciunea, diavolul nu are acces la ele.

În a doua parte a cursului, după o pauză de colinde și un ceai, cei prezenți au putut să înțeleagă biblic cinstirea icoanelor. Aici au putut afla că:

Creștinii ortodocși NU CRED în ICOANE,

Creștinii ortodocși NU SE ROAGĂ la ICOANE,

Creștinii ortodocși NU CINSTESC ICOANELE.

Ci, creștinii cred în persoanele reprezentate în icoane, creștinii se roagă în prezența icoanelor, nu la icoane, și creștinii ortodocși cinstesc persoana reprezentată în icoane, nu materia din care este confecționată icoana.

Pentru a înțelege mai bine acest amănunt s-a făcut o frumoasă analogie cu poza. Hârtia neimprimată nu are o mare valoare pentru noi, însă hârtia

imprimată cu imaginea unei persoane dragi nouă, prinde valoare. Nu materia icoanei are valoare pentru noi, ci imaginea persoanei reprezentate în icoană este importantă pentru noi.

Este adusă ca argument împotriva icoanelor porunca a doua a Decalogului: „*Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus, și din câte sunt pe pământ, jos, și din câte sunt în apele de sub pământ! Să nu te închini lor, nici să le slujești...*” (Iesire 20, 4-5).

GREȘIT, porunca a doua nu interzice icoanele. De ce? Pentru că nu existau icoane creștine în timpul acela.

Ce interzice de fapt aceasta poruncă? Interzice idolatria, adică, un obiect, animal sau orice altceva alcătuit din materie care ar putea fi scototit Dumnezeu. Idolul ia locul lui Dumnezeu. **Icoana nu ia locul lui Dumnezeu.** Ca și creștin ortodox nu voi crede că icoana Mântuitorului este însuși Hristos.

Această poruncă stabilește clar pentru evrei și pentru noi creștinii, că un obiect făcut de mâini omenești nu poate lua locul lui Dumnezeu.

Ca să înțelegem mai bine porunca a doua ar trebui să o analizăm în paralel cu idolii egiptenilor, din țara cărora evreii au ieșit înainte să primească Decalogul:

„Să nu-ți faci chip cioplit și nici un fel de asemănare a nici unui lucru din câte sunt în cer, sus (Ra -zeul soare, Horus – reprezentat cu un cap de șoim, Shu – zeul al aerului și al vântului), și din câte sunt pe pământ, jos (Apis – zeu al fecundității reprezentat de un taur sau vitelul făcut de evrei despre care credeau că e Dumnezeu), și din câte sunt în apele de sub pământ (Sobek – zeu reprezentat de crocodil). Să nu te închini lor, nici să le slujești”.

Are sens această poruncă prin această explicație. Dar nu are nici un sens dacă o explicăm și zicem că această poruncă interzice icoanele. De ce? Pentru că Însuși Dumnezeu poruncește, câteva capitole mai încolo, în cartea Ieșirii să se

cioplească chipuri de Heruvimi în lemn și să se facă în țesătura perdelelor chipuri de heruvimi, adică icoane.

Să faci o perdea de în răsucit și de mătase violetă, stacojie și vișinie, răsucită, iar în țesătura ei să aibă chipuri de heruvimi alese cu iscusință” (Iesire 26, 31).

„A făcut de asemenea doi heruvimi de aur, lucrați din ciocan, pentru cele două capete ale capacului” (Iesire 37, 7).

„Acolo, între cei doi heruvimi de deasupra chivotului legii, Mă voi descoperi ție și îți voi grăi de toate” (Iesire 25, 22).

Dacă porunca a doua ar interzice reprezentarea persoanelor sacre (a icoanelor), aceste indicații de mai sus date lui Moise de către Dumnezeu ar arăta că Dumnezeu se contrazice. De aceea ideea că porunca a doua interzice icoanele este FALSĂ.

Porunca a doua interzice IDOLII care iau locul lui Dumnezeu, în acest caz, idolii poporului egiptean dar și a celorlalte popoare idolatre vecine cu poporul lui Israel.

De asemenea, a fost arătat faptul că icoanele nu apar în cultul creștin după Constantin cel Mare, ci apar cu zeci de ani înainte. Pentru a susține această afirmație stau la bază icoanele creștine din catacombele de la Roma și biserica creștină pictată de la Dura Europos, datate din jurul anului 250.

Cine are urechi de auzit să audă!

Ieromonah Nicolae Danco

Misiune social-filantropică a Centrului de Studiu Biblic Ortodox „Sfântul Ioan Gură de Aur”

Centrul de Studiu Biblic Ortodox „Sfântul Ioan Gură de Aur”, al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, sub coordonarea Pr. Nicolae Danco, și cu ajutorul voluntarilor implicați, a reușit să realizeze pentru prima dată o activitate misionar-filantropică, punând în practică învățătura Domnului Iisus Hristos, studiată în cadrul cursurilor de cercetare biblică.

Această campanie a avut loc între 07.12-18.12.2024, reușind să mobilizeze foarte mulți creștini care au dorit să facă o faptă bună prin donațiile lor, dorind să aducă bucurie în familiile și în viețile oamenilor cu o situație financiară redusă.

Acești oameni prin dragostea și jertfa lor creștină au reușit să strângă alimente, produse de igienă personală, produse de curățenie și multe alte produse necesare în gospodăria unei familii. Pachetele au fost distribuite începând cu data de 19 decembrie, când este prăznuit Sfântul Ierarh Nicolae (stil vechi), continuând până pe 24 decembrie.

Această activitate a Centrului de Studiu Biblic a reușit să strângă:

- 120 de pachete consistente de alimente pentru familiile nevoiașe;
- 230 de pachete pentru bătrânii din Centrul pentru îngrijirea persoanelor vârstnice, Cotul Mic din Lugoj și bolnavii internați la Spitalul Municipal din Lugoj. Aceștia au fost colindați de către voluntarii Centrului de Studiu Biblic în seara de 19 decembrie;
- Au fost împărțite 250 de cărți de rugăciune;

- Au fost făcute, și vor fi făcute în zilele următoare, abonamente la pâine pentru cei nevoiași;
- Bătrânilor fără pensie sau cu o pensie mică li se oferă în plus și un ajutor financiar;
- În zilele de 23-24 decembrie, familiile care au primit un pachet cu alimente vor primi și 1-3 kg de carne proaspătă pentru sărbătoarea Nașterii Domnului în funcție de numărul de persoane din cadrul familiei;
- De asemenea, o cantitate considerabilă de alimente va fi oferită Centrelor de asistență socială a varstnicilor și copiilor, după Anul Nou, pentru a completa necesarul alimentar.

Mulțumim lui Dumnezeu dar și creștinilor implicați în acest frumos proiect, am dovedit că împreună putem schimba în bine lumea din preajma noastră, aducând bucurie și o strângere caldă de mână oamenilor suferinzi de lângă noi.

Bucuria și lacrimile bătrânilor și bolnavilor cărora le-am trecut pragul, sunt răsplata care merită orice efort în Numele lui Iisus Hristos.

Ieromonah Nicolae Danco

Darurile Sfântului Nicolae – la una din cele mai izolate școli din România

Vineri, 20 decembrie, darurile pregătite de către membrii și voluntarii Asociației Dobrotoliubie au ajuns la Școala din cătunul Uloha, comuna Poienile de sub Munte. În școala cătunului, în care locuiesc 70 de familii, studiază 27 de elevi și preșcolari. Accesul spre cătunul aflat la 5 km de sat este anevoios, în special iarna.

Membrii asociației noastre au pregătit mici daruri pentru copii (dulciuri și fructe), dar și produse alimentare pentru familiile lor, precum și Noul Testament

cu Psalmii, în limba ucraineană. Darurile au fost apreciate de copii, mulți dintre aceștia spunând că Sfântul Nicolae nu a reușit să treacă și pe la ei anul acesta.

Nădăduim să mai ajungem în acest loc pitoresc în care traiul oamenilor este greu iar copiii, de la o vârstă fragedă, își ajută părinții în gospodărie.

Darurile Sfântului Nicolae au fost distribuite de către pr. Gheorghe Cinar și pr. Marius N. Lauruc, membrii Asociației Dobrotoliubie, ajutați de către doamna învățătoare Cristina Tăut.

Mulțumim tuturor celor care susțin activitatea asociației.

Concert de colinde / Концерт колядки

Sâmbătă, 21 decembrie, la Biserica Ortodoxă Ucrainenă din Sighetu Marmației, a avut loc tradiționalul concert de colinde organizat de către Vicariatul Ortodox Ucrainean din România, Protopopiatul Sighet. Ajuns la a 13-a ediție, Concertul de colinde, nu doar oglindește credința vie a credincioșilor ucraineni din România și modul în care aceasta este predată generațiilor tinere în

aproape toate comunitățile ucrainene din Maramureș dar reprezintă evenimentul duhovnicesc prin excelență al acestei perioade pentru ucrainenii din Maramureș

În cuvântul de deschidere, Preacucernicul Părinte Vicar Nicolae Lauruc a vorbit despre oglindirea praznicului Nașterii Domnului în viața cotidiană a credincioșilor, spunând că aceștia ar trebui să dobândească nevinovăția pruncilor pentru a trăi autentic credința creștină. De asemenea, vorbind despre vremuri în care societatea se confrunta cu lipsuri materiale, a reamintit cât de importantă este latura spirituală a sărbătorilor care, din păcate, tinde să fie umbrită de partea materială, lumească, trecătoare.

Au colindat coruri și grupuri de colindători de la: Mănăstirea Ruscova, Parohiile Poienile de sub Munte I și II, Parohia Repedea, Parohia Câmpulung la Tisa, Parohia Rona de Sus, Parohia Lunca la Tisa, Parohia Bistra, Parohia Poienile de sub Munte III, Parohia Crasna Vișeuului, Parohia Valea Vișeuului, Parohia Ruscova și Corul Blahovysnyk, al parohiei gazdă.

Corurile și grupurile de colindători, precum și preoții pensionari Ardelean Ioan și Gheorghe Sacaloș (care au depus eforturi mari pentru a transmite dragostea pentru cântarea religioasă tinerelor generații) au primit diplome de recunoștință.

La sfârșit, Părintele Protopop Petru Rahovan a mulțumit tuturor corurilor și grupurilor de colindători, preoților care s-au jertfit pentru realizarea acestui proiect de suflet al Vicariatului Ortodox Ucrainean, gazdelor acestui eveniment, principalului partener media, TV Sighet, felicitându-i pe toți participanții pentru modul exemplar în care s-au pregătit pentru această sărbătoare a colindului ucrainean.

Inițiatorii acestui concert de colinde sunt P.C. Părinte Vicar Nicolae Lauruc și P.C. Părinte Protopop Petru Rahovan. Inițiativa lor a fost primită și susținută cu bucurie și entuziasm de către toți preoții Protopopiatului Ortodox Ucrainean

Sighetu Marmăției și de către corurile și grupurile de colindători din parohiile noastre. Acest concert se desfășoară, pe rând, într-una din parohiile Protopopiatului Sighet, pentru ca fiecare parohie să se bucure de frumusețea colindelor tradiționale ucrainene alături de reprezentații celorlalte parohii ucrainene.

В суботу, 21-го грудня, в Українській Православній Церкві з Сігету, відбувся традиційний Концерт колядки, організований Українським Православним Вікаріатом Румунії, Сігетське Благочиння – 13-ий випуск. Концерт колядки є не тільки образом живої віри українців Румунії, і передання її новим поколінням, але і головним духовним моментом цього Різдвяного періоду для українців Мараморощини.

Брали участь слідуєчі хори: Хор Монастиря Рускова, Хор Парафії Поляни Но. 1 і 2, Хор Парафії Кривий, Хор Парафії Довге Поле, Хор Парафії Вишня Рівня, Хор Парафії Луг над Тисою, Хор Парафії Бистра, Хор Парафії Поляни Но. 3, Хор Парафії Красна, Хор Парафії Рускова, Хор Парафії Вишівська Долина, Хор Парафії Сигіт (Благовісник)

Хори і групи колядників отримали подячні дипломи.

Concertul de colinde al Protopopiatului Lugoj

Concertul de colinde organizat de Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj la Biserica Ucraineană Lugoj – 21 decembrie 2024

Mulțumim mult lui Dumnezeu pentru această zi binecuvântată cu mulțime de colinde vestind Nașterea Domnului!

Mulțumim părinților și grupurilor de colindători ai parohiilor noastre, îmbrăcați în costume tradiționale și haine de sărbătoare care au făcut posibil acest frumos concert: parohia Caransebeș; parohia Cornuțel Banat; parohia Dragomirești; parohia Pădureni; parohia Petroasa Mare; parohia Remetea Mică; parohia Reșița; parohia Știuca; parohia Timișoara; corul Mănăstirii Sf. Treime; parohia Lugoj (gazda).

pr. Ioan-Virgil Brotnei

Pomenirea eroilor Revoluției din 1989

La împlinirea a 35 de ani de la Revoluția din decembrie 1989, în bisericile Vicariatului Ortodox Ucrainean din România au fost săvârșite slujbe de pomenire pentru eroii Revoluției.

Avem datoria să prețuim, prin rugăciune, memoria celor care s-au jertfit pentru a reda unei țări întregi libertatea refuzată de un dictator susținut, din interese personale ori din frică, de o mână de oameni. Avem datoria sfântă de a le vorbi mereu generațiilor tinere despre eroii care s-au jertfit pentru a reda demnitatea unui întreg popor, demnitate de care a fost lipsit de tiranul care, în discursurile sale, își lăuda patriotismul, dar, prin acțiunile sale, manifesta doar dispreț față de popor.

Ne aducem aminte cu reverență de toate victimele regimului comunist din România, oameni de toate etniile și de toate confesiunile, care au murit ori au fost persecutați pentru credință și pentru îndrăzneala de a dori un trai decent și un viitor mai bun pentru tineri.

Cu gândul la un viitor mai bun, drept și demn eroii Revoluției au plecat în veșnicie.

Dumnezeu să îi odihnească și să primească jertfa lor născută din iubirea față de aproapele și din setea de libertate și demnitate!

Pr. Vicar Nicolae Lauruc

Hramul bisericii ortodoxe ucrainene Sânnicolau Mare

Biserica Ortodoxă Ucraineană din Sânnicolau Mare și-a sărbătorit hramul, prăznuind pomenirea Sfântului Ierarh Nicolae pe stil vechi. Miercuri seara în ajunul pomenirii Sfântului s-a săvârșit slujba de priveghere și Sfânta Liturghie într-un cadru duhovnicesc și liniștit iar duminică, 22 decembrie, a avut loc Sf. Liturghie festivă, fiind prezenți în mijlocul comunității ucrainene: părintele protopop Petru Rosoca și pr. misionar Rusneac Gheorghe ca slujitori, iar din partea autorităților orașului au fost prezenți primarul Dănuț Groza și membrii consiliului local. Părintele paroh a mulțumit pentru buna colaborare și sprijinul autorităților locale, iar la sfârșitul Sfintei Liturghii parohia a oferit sarmale, cozonac și vin cald tuturor credincioșilor prezenți.

De asemenea, după Sfânta Liturghie, a fost săvârșită și o panihida pentru eroii Revoluției din 1989 și pentru toți strămoșii și cititorii bisericii.

Pr. Marian Șanta

Acatist de mulțumire la sfârșit de an

Luni, 30 decembrie, preoții Protopopiatului Ortodox Ucrainean Sighetu Marmației au slujit, în biserica “Înălțarea Sfintei Cruci” din Sighet, Acatistul de mulțumire “Slavă lui Dumnezeu pentru toate”. Acest Acatist este citit în fiecare an, cu ocazia ultimei ședințe lunare a preoților. În cuvântul său, părintele Vicar Nicolae Lauruc a subliniat importanța aspectului spiritual al Sărbătorii Nașterii Domnului, aflat în simplitate, sinceritate și autenticitate, subminat agresiv prin intermediul tendințelor materialiste de golire de sens a acestui Praznic.

Conform calendarului neîndreptat, astăzi este pomenirea Sfântului Proroc Daniel. Cu acest prilej părintele Vicar a transmis, în numele preoților și credincioșilor Vicariatului, urările de bine Întâistătorului nostru, Preafericitului Parinte Patriarh Daniel, dorindu-i multă sănătate și putere în special acum, când Biserica trebuie să facă față multor provocări. Părintele Protopop Petru Rahovan a evidențiat importanța mulțumirii aduse lui Dumnezeu pentru ziua de azi, în fața unui viitor imprevizibil și a subliniat rolul determinant al preoților și al bisericilor în conservarea identității etnice.

Tuturor credincioșilor și preoților Vicariatului le dorim un An Nou binecuvântat!

Pr. Consilier Marius N. Lauruc

Sprijinul oferit de către Asociația Dobrotoliubie în ultima perioadă

Pe lângă darurile oferite copiilor de la Școala din Uloha, Poienile de sub Munte, asociația noastră a mai oferit, în ultimele luni, sprijin constând în îmbrăcăminte, produse de igienă, scutece pentru copii și adulți, alimente, jucării. De acest sprijin au beneficiat opt familii, de diverse etnii, din Sighet și localitățile învecinate, unele locuind în zone izolate.

Aceste familii cu mulți copii sunt în atenția asociației noastre de mai bine de un an, încercând să le sprijinim ori de câte ori avem posibilitatea. De asemenea, au fost ajutați câțiva elevi ucraineni, refugiați, înscriși la școli din Sighetu Marmației, în special cu rechizite școlare.

Mulțumim prietenilor noștri de la Asociația pentru Educație și Cultură Lesia Ukrainka pentru aportul lor la aceste acțiuni caritabile. Prin intermediul lor vor ajunge în Ucraina 105 de perechi de ghete și pantofi noi, pe care Asociația Dobrotoliubie le-a pregătit cu drag, pentru copii ai unor soldați ucraineni din prima linie a frontului.

De asemenea am sprijinit activitatea Școlii Duminicale din cadrul Parohiei ortodoxe ucrainene Sighetu Marmației prin donarea unor dicționare și ghiduri de conversație, necesare cursanților pentru studiul și aprofundarea limbii ucrainene.

Nimic din toate acestea nu ar fi fost posibil fără sprijinul generos oferit de donatori și de implicarea neobosită a membrilor asociației noastre.

Tuturor vă dorim un An Nou fericit!

pr. Marius N. Lauruc,

Președintele Asociației Dobrotoliubie

Prezența Vicariatului în mediul online

Vicariatul Ortodox Ucrainean din România este prezent în mediul online doar de trei ani și cinci luni, de la numirea de către Preafericitul Părinte Patriarh Daniel în funcția de Vicar a părintelui Nicolae Lauruc. Cu toate acestea prezența sa în mediul virtual reflectă viața comunității formată din peste 30,000 de credincioși ortodocși ucraineni.

Pagina oficială a Vicariatului (www.vicariatulortodoxucrainean.ro), revista Binevestitorul (www.binevestitotul.com), precum și paginile oficiale de pe platformele Facebook, Instagram, X și Youtube atrag, în total, și zeci, uneori sute de mii de vizitatori / cititori lunar. Prezentând cât mai detaliat evenimentele principale din viața Vicariatului, încercăm să creionăm o carte de vizită virtuală a celei mai importante organizații a ucrainenilor din România.

Trăim într-o perioadă în care dezinformarea își face simțită prezența în viața noastră, orice neadevăr având posibilitatea de a circula cu viteza luminii. De aceea recomandăm informarea doar din surse oficiale, verificate.

Mulțumim preoților, doamnelor profesoare și domnilor profesori care se ostenesc pentru îmbogățirea conținutului paginilor Vicariatului, Centrului de presă al Patriarhiei Române, Basilica, pentru popularizarea celor mai importante evenimente din viața Vicariatului, precum și tuturor urmăritorilor / cititorilor noștri, din România, Ucraina și din diaspora.

Mulțumindu-vă pentru că ați fost alături de noi, vă dorim tuturor un An Nou binecuvântat!

Онлайн-присутність Вікаріату

Український Православний Вікаріат в Румунії лише три роки і п'ять місяців як присутний в онлайн-середовищі, відколи Блаженніший Патріарх

Даниїл призначив отця Миколи Лаурука як Вікарій. Проте його присутність у віртуальному середовищі відображає життя спільноти, яку утворюють понад 30,000 українських православних вірників.

Офіційна сторінка Вікаріату (www.vicariatulortodoxucrainean.ro), журнал Благовісник (www.binevestitotul.com), а також офіційні сторінки на платформах Facebook, Instagram, X та Youtube залучають загалом десятки, іноді сотні тисяч відвідувачів / читачів щомісяця. Представляючи найдетальніше основні події з життя Вікаріату, ми намагаємося створити віртуальну візитівку найважливішої організації українців Румунії.

Ми живемо в час, коли відчуваємо присутність дезінформації у нашому житті, будь-яка неправда має здатність поширюватися зі швидкістю світла. Тому ми рекомендуємо інформацію лише з офіційних, перевірених джерел.

Дякуємо священикам і викладачам, які працюють над збагаченням змісту сторінок Вікаріату, Прес-центру Румунського Патріархату, Базіліка, за популяризацію найважливіших подій у житті Вікаріату, а також усім нашим підписникам /читачам з Румунії, України та діаспори.

Дякуємо, що ви з нами і бажаємо всім щасливого Нового Року!

Nașterea Domnului sărbătorită în parohiile Vicariatului

Credincioșii ortodocși ucraineni din România încă păstrează, cu binecuvântarea Patriarhiei Române, calendarul iulian neîndreptat. Sărbătorea Nașterii Domnului reprezintă, pentru credincioșii Vicariatului Ortodox Ucrainean, unul din cele mai

importante momente din an. Bucuria vestirii Nașterii Domnului îmbracă haina tradițiilor ucrainenilor din România. Astfel, Sărbătoarea Crăciunului reflectă particularitățile etniei noastre.

Una din particularitățile de seamă ale ucrainenilor din România o reprezintă scenetele (veritabile piese de teatru, arhaice, având ca temă Nașterea Mântuitorului) pregătite cu dragoste, din timp, de către Viflaimurile („Betleheme”, „Viflaime”) tradiționale. Acest obicei e păstrat cu sfințenie de către românii și ucrainenii Maramureșului istoric și poate fi întâlnit pe teritoriul Ucrainei doar în Transcarpatia. Aceste scenete sunt pregătite cu multe săptămâni înainte; rolurile principale le ocupă: îngerii, regii, magii, dracii, Irod, Fecioara Maria, Dreptul Iosif, Pruncul Iisus și alte personaje secundare. Viflaimul prezintă fie momentul vestirii nașterii Mântuitorului păstorilor de către înger, fie drumul magilor spre pruncul Iisus, fie încercarea lui Irod de a afla unde S-a născut Mântuitorul pentru a-L ucide. Nu doar învățarea replicilor fiecărui personaj presupune efort, dar și pregătirea costumației. Îngerii sunt îmbrăcați în haine lungi, albe, având înfășurate pe umeri și în talie panglici lungi, roșii (ori baticuri tradiționale), având o coroană pe cap. Păstorii sunt îmbrăcați în fie în alb, fie în negru, în funcție de tradiția fiecărei localități, iar deasupra o vestă tradițională neagră („laybyk”); fiecare are o șapcă neagră - pe cap și bastoane de cioban în mâini. Soldații poartă costumații asemănătoare uniformelor militare. O piesă de recuzită importantă este ieslea („vertep”), o miniatură a ieslei din Betleem. De regulă, aceasta este realizată din lemn în formă de biserică, de cele mai multe ori o copie miniaturală a bisericii din sat. Acest „vertep” este purtat de către îngeri (patru la număr). În toate localitățile cu populație preponderent ucraineană, Viflaimul este prezentat / jucat în prima zi a Praznicului în biserică, iar apoi pe la casele oamenilor care îi primesc. Unii cercetători consideră că scenetele Viflaimului s-au răspândit cel mai probabil în Transcarpatia din Republica Cehă sau Slovacia, deoarece acolo au fost observate reminescente ale acestor scenete, originare din Roma, în secolul al XVI-lea. Viflaimurile sunt specifice Transcarpatiei în Ucraina și Maramureșului, în România, atât la

ucraineni, cât și la români. Demn de menționat este faptul că aceste scenete au fost interzise de regimul comunist, atât în Ucraina (imediat după instaurare), cât și în Maramureș (în anii '80), probabil datorită faptului că erau privite ca „prozelitism”. În perioadele de prohibiție, Viflaimurile erau puse în scenă doar în biserici și la casele parohiale. Stabilindu-se în zona Banatului, ucrainenii plecați din Maramureș au luat și această tradiție a Viflaimurilor, păstrând-o cu sfințenie.

În unele localități cu populație majoritar ucraineană din Maramureș se păstrează cu sfințenie tradiția Colindei bătrâne („Stara koliada”), un grup de bărbați (în mare, consilieri parohiali, „curatori”), grupul oficial de colindători al Parohiei, care colindă tot satul. De regulă aceștia interpretează colinde vechi, puțin cunoscute, iar banii pe care îi primesc pentru colindat îi donează bisericii.

De regulă, în seara de Ajun colindă doar copiii. Dacă pe vremuri primeau pentru colindă nuci, mere ori dulciuri, în ziua de astăzi micii colindători sunt răsplătiți, în general, cu bani. Copiii se pregătesc pentru colindat încă de la începutul postului, alegând anumite colinde pe care le repetă până în seara de Ajun.

Îmbucurător este faptul că sunt alese și colinde vechi, mai puțin cunoscute, pentru a avea un repertoriu cât mai variat, pentru a nu repeta aceleași colinde. Unii copii colindă cu steaua pe care o pregătesc cu migală, ea simbolizând steaua după care s-au ghidat cei trei magi de la Răsărit.

Colindatul se încheie cu scurte urături („vinchuvnnya”) făcute gazdelor. Colindătorii adulți sunt invitați la masă, aceasta fiind considerată răsplata, mulțumirea pentru colindă.

Tinerii care sunt la vârsta însurătorii formează mici grupuri și merg la colindat în special la acele case unde sunt fete de măritat.

În ultimii ani multe biserici organizează concerte de colinde, susținute de corurile parohiale sau de grupuri de copii. Vicariatul organizează anual

Concertul de colinde la care iau parte coruri și grupuri de colindători din parohiile noastre; acesta se desfășoară în fiecare an în localități diferite.

Momentul principal al Ajunului îl reprezintă Privegherea („Osonoșne”) la care participă toți credincioșii. Tot ca parte a rânduielii bisericești, în prima zi a Praznicului e citită rugăciunea pentru fiii duhovnicești, rugăciune specială pentru Sărbătoarea Nașterii Domnului, care marchează încheierea Postului.

Ucrainenii ortodocși din România țin cu sfințenie la rânduiala postului, masa din Ajunul Nașterii Domnului fiind una de post, simbolizând nu doar efortul nostru spiritual din perioada Postului, dar și condițiile umile în care S-a născut Mântuitorul lumii. În seara de Ajun, unii credincioși țin post negru, până seara. Sunt pregătite, în mod tradițional, 12 feluri de mâncare de post, rețetele variind de la o localitate la alta, dar ocupă un loc special: preparatele din ciuperci, sarmalele de post, piroște (pyrohy) de post (cu varză, gem, sau cartofi), compotul de prune uscate și afumate („var”), grâul fiert amestecat cu miere („kutya”) și alte deserturi de post.

În toate bisericile noastre este citită Pastorală Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, primită cu bucurie de către credincioși ca și cuvânt părintesc în zi de sărbătoare. În celelalte zile de sărbătoare, Soborul Maicii Domnului și pomenirea Sf. Arhidiacon Ștefan la slujbele din bisericile noastre participă și alți preoți, fii ai satului, dar și preoți ortodocși români și alți invitați, pentru a se bucura de aceste zile de sărbătoare alături de comunitățile ucrainene.

În parohiile de oraș, au fost prezenți, alături de enoriașii parohiilor și refugiați din Ucraina, atât ucraineni, cât și români, deoarece marea majoritate a românilor din Ucraina păstrează calendarul iulian neîndreptat.

Vicariatul Ortodox Ucrainean reprezintă cea mai mare comunitate a etnicilor ucraineni din România și singurul mediu în care sunt păstrate și predate

cu sfințenie, prin dragostea și dăruirea preoților și comunităților păstorite, tradițiile etniei noastre.

pr. cons. Marius N. Lauruc

ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!

HRISTOS SE NAȘTE!

Vizita Ambasadorului Ucrainei / Візит Посла України

Vineri, 10.01, la sediul Vicariatului Ortodox Ucrainean, Părintele Vicar Nicolae Lauruc a primit vizita Ambasadorului Ucrainei, Excelența Sa Dl. Ihor Prokoptchuk. La întrevvedere au participat: Dl Borys Patrash, Secretar al Ambasadei Ucrainei, P.C. pr. Protopop Petru Rahovan și pr. Consilier Marius N. Lauruc.

Discuțiile au fost purtate în jurul statutului minorităților etnice în România și Ucraina și a importanței combaterii dezinformării. De asemenea au fost discutate provocările cu care se confruntă comunitatea ucraineană din România.

Au fost identificate proiecte de interes comun care vor fi materializate prin colaborarea dintre Vicariatul Ortodox Ucrainean și Ambasada Ucrainei.

У п'ятницю, 10.01, в офісі Українського Православного Вікаріату, отець Вікарій Микола Лаурук прийняв з візитом Посла України в Румунії, Його Високоповажність п. Ігор Прокопчук. У зустрічі взяли участь: п. Борис Патраш, секретар Посольства України, от. Благодійний Петро Рагован та от. Радник Маріус Н. Лаурук.

Дискусії велися навколо статусу етнічних меншин в Румунії та Україні та важливості боротьби з дезінформацією. Також були обговорені виклики, з якими стикається українська громада в Румунії.

Визначено проекти спільного інтересу, які будуть реалізовані завдяки співпраці Українського Православного Вікаріату та Посольства України.

Al treilea curs al Centrului de studiu biblic Sf. Ioan Gură de Aur

Sâmbăta, 11 ianuarie 2025, a avut loc cel de-al treilea curs de cercetare al Sfintei Scripturi, la Centrul de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur” al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj.

În cadrul acestui curs au fost cercetate capitolele 5 și 6 din Evanghelia după Matei.

Am putut afla ce însemnătate au cele 9 Fericiri, propuse de către Mântuitorul, ca nouă stări lăuntrice spre desăvârșire și mântuire.

De asemenea, am putut afla că noi, ca și creștini ortodocși, avem o misiune apostolică în societate, și anume să propovăduim lumii pe Hristos prin propria noastră viață, prin propriile noastre fapte bune: „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, așa încât să vadă faptele voastre cele bune și să slăvească pe Tatăl vostru Cel din ceruri.” (Matei 5, 16).

Am înțeles ce reprezintă iubirea pentru vrăjmași și cum putem să-i iubim cu adevărat pe aceștia.

Am conștientizat că rugăciunea, postul și milostenia le fac cu mult drag fata de Dumnezeu și doar întru Numele Lui, nu pentru slava lumii, le ofer ca dar sincer al meu față de Dumnezeu.

În a doua parte a cursului am reușit să înțelegem că rugăciunea noastră ortodoxă, pentru cei dragi ai noștri care au murit, are sens și susținere biblică. Dacă am afirma că dragostea pentru cei dragi care au murit, manifestată prin rugăciune, se oprește la mormânt, creștinismul care propovăduiește că „dragostea nu cade niciodată” (I Corinteni 13,8) și că „Dumnezeu este iubire” (I Ioan 4, 16), nu ar avea sens. De aceea rugăciunea ortodocșilor pentru cei morți are sens și logică, și eu personal mă rog cu drag și cer mila lui Dumnezeu pentru sufletele celor trecuți la cele veșnice. De ce? Pentru că moartea nu anulează dragostea mea sinceră pentru prietenii și rudele mele. Amin!

Pentru mai multe detalii puteți accesa pagina de YouTube a Centrului de Studiu Biblic Ortodox unde aveți la dispoziție înregistrări de la curs.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, Centrul de Studiu Biblic Ortodox „Sf. Ioan Gură de Aur”, al Protopopiatului Ortodox Ucrainean din Lugoj, a reușit prin campania „Dorești să aduci bucurie unei familii nevoiașe?”, începută înainte de Nașterea Domnului, să aducă bucurie familiilor nevoiașe și în luna ianuarie a anului 2025.

Centrul de studiu biblic, cu sprijinul voluntarilor, dorește ca lunar sau cel mult o dată la două luni să strângă alimente și să le dăruiește familiilor nevoiașe.

Prin această campanie dorim să arătăm că, pe lângă lectura și cercetarea Bibliei, creștinii sunt datori să pună în practică învățătura Domnului nostru Iisus Hristos.

Dumnezeu să răsplătească dragostea și jertfa tuturor celor care au ales să facă bine semenilor lor, în Numele lui Hristos.

Bucuros că sunt ortodox
**Centrul de Studiu Biblic
Ortodox „Sfântul Ioan
Gură de Aur”, Lugoj, str.
Memorandumului, nr. 4.**

**Campania noastră „Dorești să aduci bucurie
unei familii nevoiașe?”**, a reușit să dăruiească și
în această lună de ianuarie 2025, 30 de pachete cu
alimente pentru familiile cu posibilități financiare
reduse.

**Centrul de studiu biblic ortodox, al Protopopiatului
Ortodox Ucrainean din Lugoj, își propune în
continuare:**

-sa stranga alimente si pentru luna februarie. Cei care doriti,
puteti aduce alimente si alte produse necesare la casa omului,
pe 1 februarie, intre orele 16-19, la sediul Centrului str.
Memorandumului, nr. 4, Lugoj.

- Inainte de Invierea Domnului (Pasti), ne propunem sa
continuem aceasta campanie umanitara, ca si inainte de
Nasterea Domnului (Craciun), de strangere de alimente si alte
produse, pentru a aduce bucurie oamenilor nevoiasii.

De asemenea, vom merge la spital si la case de batrani unde
vom canta pricezne specifice Pastilor si vom da daruri tuturor
celor prezenti.

Mulumim VOUA, crestinilor darnici, care reusiti să
aduceți împreună cu noi, bucurie oamenilor nevoiași în
Numele lui Iisus Hristos.

Te Deum cu ocazia Zilei Unirii Principatelor Române

Cu ocazia împlinirii a 166 de ani de la Unirea Principatelor Române, în bisericile Vicariatului Ortodox Ucrainean au fost săvârșite slujbe de mulțumire, pentru toate binecuvântările revărsate de către Milostivul Dumnezeu asupra României, rugându-L să dăruiască conducătorilor țării înțelepciune, iar întregului popor pace și unitate. La sfârșit, au fost trase clopotele bisericilor timp de un minut.

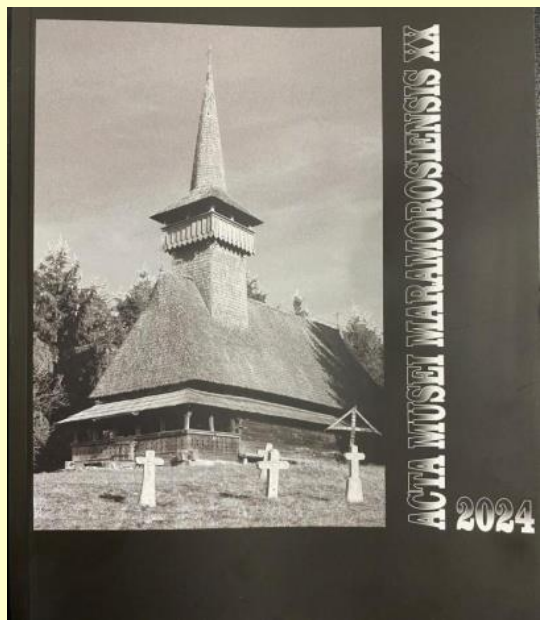
Contribuția Vicariatului la revista *Acta Musei Maramorosiensis* XX 2024

La finele anului trecut a văzut lumina tiparului *Anuarul Muzeului Maramureșan din Sighetu Marmației, Acta Musei Maramorosiensis, XX 2024*. Grație Dnei Barz Mirela Ana, redactor șef și manager al Muzeului Maramureșan și Dlui Chiș Timur Vasile, redactor și autor a numeroase studii și cercetări despre localitățile ucrainene din Maramureș, Vicariatul Ortodox Ucrainean a fost invitat, în fiecare an, să contribuie cu studii și articole.

În numărul XX / 2024 au fost publicate urătoarele titluri:

Părintele Vicar Nicolae Lauruc a contribuit cu articolul: „*Temeiuri biblice privind serbarea Duminicii*” structurat în următoarele subcategorii: 1. Omenirea înainte de primirea Legii prin Moise; 2. Cărui popor a fost dată Legea lui Moise; 3. Până când a fost validă Legea lui Moise; 4. Vestirea altei zile de odihnă; 5. Duminica, zi înnoitoare a luminii; 6. Dimensiunile neotestamentare ale Duminicii; 7. Este menționat undeva în Noul Testament, că noi, creștinii, trebuie să sărbătorim ca zi de odihnă sâmbăta?

Părintel Gheorghe Cinar a contribuit cu articolul „*Limba slavonă în Biserica Ortodoxă Română*”, în care prezintă atât istoricul folosirii limbii slavone și a alfabetului chirilic în Țările Române, dar și în Vicariatul Ortodox Ucrainean din România, menționând câteva cărți de patrimoniu din parohiile Poienile de sub Munte 1, Repedea, Crasna Vișeuului și Rona de Sus.

Studiul „*Situația cultelor religioase din Ucraina între 2000 – 2021*”, semnat de prof. Maria Lauruc și pr. Marius N. Lauruc sintetizează cele mai relevante date statistice și studii sociologice pentru a creiona evoluția mozaicului vieții religioase din Ucraina la începutul mileniului III, precum și influența agresiunii Federației Ruse asupra Bisericilor Ortodoxe din țara vecină.

De asemenea, în volum a fost inclusă și lucrarea „*Vicariatul Ortodox Ucrainean – mediu de conservare identității etnice a ucrainenilor din România*”, susținută de către pr. Consilier Marius N. Lauruc în cadrul Simpozionului internațional „*Culte și minorități. Rolul religiei în (re)producerea identității etnoculturale (10-11 octombrie, Cluj-Napoca)*.. Simpozionul a fost organizat de către Institutul pentru Studiarea Minorităților Naționale, în parteneriat cu Institutul de Studii Religioase, din Cluj-Napoca, în colaborare cu Departamentul pentru Relații Interetnice din cadrul Guvernului României. Evenimentul a reunit conducători și reprezentanți ai cultelor religioase care deservește minoritățile etnice din România.

Toate lucrările pot fi consultate și pe pagina web a Bibliotecii Digitale a Publicațiilor Culturale:

<https://biblioteca-digitala.ro/?volum=30403-acta-musei-maramorosiensis-actamm-xx-2024>